

[Hans Rasmussen.]
 Grad til Belysning af det Forhold, vi her staar overfor. Endvidere har jeg lagt Mærke til i den Omtale, som denne Sag har været Genstand for ude i Pressen, at man fra Venstres Side søger at begrunde den Lovgivning, her er Tale om, med, at man ved den Ændring, her foreslaas, vil søge at fritage den nuværende højtærede Justitsminister for i Fremtiden at komme ud for en Situation, som han tidligere har været ude for. Der siges til Eksempel i Venstrebladet „Aarhus Amtstidende“ forleden Dag følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere her — det er kun nogle faa Linier. Der staar i dette Regeringsblad bl. a.:

„Da Hr. Steincke var Justitsminister, vilde han ikke paa nogen Vis lade sin Forgænger, tidligere Amtmand og Dommer Rytter, faa noget Embede , men tvang ham til Uvirksomhed“.

Det fremstilles her i dette Regeringsblad saaledes, som om den nuværende højtærede Justitsminister efter sin tidligere Afgang fra Stillingen som Minister skulde have været forfulgt, skulde have været noget i Retning af en Martyr, skulde være en Mand, som Socialdemokratiet vilde gøre alt muligt ondt imod. Jeg vil paa det bestemteste protestere mod Rigtigheden af noget saadant, og jeg behøver egentlig blot at henvise til, at dette Martyrium er en stor Misforstaaelse, alene af den Grund, at den socialdemokratiske Regering jo netop udnævnte den højtærede Justitsminister til det Embede, som der nu gøres saa store Anstrengelser for at bevare for den ærede Minister, naar han en skøn Dag af en eller anden Grund maatte faa Lejlighed til at overtage det paa ny. Men jeg vil gerne føje til, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ikke i nogen Maade ønsker at gøre sig skyldigt i noget, der kunde betragtes som Forfølgelse af den nuværende højtærede Justitsminister. Vi vil virkelig ikke forfølge Ministeren. Det staar for os saaledes, at hvis Landets Befolkning i Fremtiden fortsat skal have Lejlighed til at glæde sig ved Tilstedeværelsen af et Venstreministerium, er der ikke nogen rimelig Anledning til at gøre Skaar i denne Glæde ved at forhindre den højtærede Justitsminister i at fortsætte i sit Embede. Der er altsaa ikke paa

nogen Maade fra vor Side Tale om Forfølgelse af den højtærede Justitsminister.

Men idet jeg her beskæftiger mig med det, der er anført ude omkring i Pressen, ved Møder o. s. v. til Begrundelse af Forslaget, kunde jeg fristes til yderligere at anføre en Udtalelse, der er fremsat i Venstreblade i de allersidste Dage, en Udtalelse, der, saa vidt jeg skønner, er en Fællesudtalelse, hvori der siges, at det Forslag, der nu er forelagt, er sikkert paa Vedtagelse og medfører, at Hr. Rytter forbliver i sit Embede som Justitsminister. Jeg tillader mig i Anledning af denne Udtalelses Fremkomst at spørge Støttepartiet, det konservative Folkeparti: Er det rigtigt, at der paa Forhaand er sikret dette Forslag Gennemførelse? Thi hvis det er Tilfældet, bliver Behandlingen her i Rigsdagen jo en ren Formalitet. Jeg tror, det vil have sin Interesse at faa klart under Forhandlingerne her, om vi her i Øjeblikket staar overfor noget, hvorom der i Forvejen er truffet Afgørelse, noget, som Rigsdagen har — i øvrigt efter eget Fordogtbefindende — at sige ja eller nej til, men noget, som paa Forhaand er sikret gennemført.

Hvad nu selve Forslaget angaar, er der jo, som allerede bemærket, Tale om at supplere den gældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 44, men det gøres paa en saadan Maade, at jeg mener, vi maa have Ret til at betegne Forslaget som yderst mangelfuldt paa alle Omraader. Der er Tale om at give Adgang til at forlænge Konstitutionen for en Dommer, naar han udfører „andet offentligt Hverv“, men hvad er i denne Forbindelse andet offentligt Hverv? Er det blot Udførelsen af en Gerning, hvor Staten lægger Beslag paa den paagældende Dommers Arbejdskraft, eller kan der være Tale om andre Ting? Kan der være Tale om internationale Hverv, kan der være Tale om andre Forhold, som man rundt omkring i den almindelige Befolkning vil være tilbøjelig til at opfatte som hørende ind under Begrebet offentligt Hverv? Jeg synes, det kunde være paa sin Plads at faa dette belyst noget nærmere.

Og hvad nu angaar den Række Garantier, der stilles op for at forhindre Misbrug af den Bestemmelse, der her er Tale om at gennemføre, ja, saa ønsker jeg at sige, at disse Garantier efter min Mening ikke har